

Părțile din procedura principală

Ivo Taricco, Ezio Filippi, Isabella Leonetti, Nicola Spagnolo, Davide Salvoni, Flavio Spaccavento, Goranco Anakiev

Dispozitivul

- 1) O reglementare națională în domeniul prescripției răspunderii penale precum cea prevăzută la articolul 160 ultimul paragraf din Codul penal, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005, coroborat cu articolul 161 din acest cod, care prevedea, la data faptelor din litigiul principal, că actul de întrerupere care intervine în cadrul proceselor penale privind fraude grave în materia taxei pe valoarea adăugată are ca efect prelungirea termenului de prescripție cu doar o pătrime din durata sa inițială, poate aduce atingere obligațiilor impuse statelor membre prin articolul 325 alineatele (1) și (2) TFUE în ipoteza în care această reglementare națională ar împiedica aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive într-un număr considerabil de cazuri de fraudă gravă aducând atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene sau ar prevedea termene de prescripție mai lungi pentru cazurile de fraudă aducând atingere intereselor financiare ale statului membru vizat decât pentru cazurile de fraudă aducând atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, aspect a cărui verificare este de competența instanței naționale. Revine instanței naționale sarcina de a asigura efectul deplin al articolului 325 alineatele (1) și (2) TFUE, lăsând, dacă este necesar, neaplicate dispozițiile de drept național care ar avea ca efect împiedicarea statului membru vizat să respecte obligațiile care îi sunt impuse la articolul 325 alineatele (1) și (2) TFUE.
- 2) Un regim de prescripție aplicabil unor infracțiuni comise în materia taxei pe valoarea adăugată precum cel prevăzut la articolul 160 ultimul paragraf din Codul penal, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005, coroborat cu articolul 161 din acest cod, nu poate fi apreciat în lumina articolelor 101 TFUE, 107 TFUE și 119 TFUE.

⁽¹⁾ JO C 194, 24.6.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)/Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

(Cauza C-106/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Mediu și protecția sănătății umane — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (Regulamentul REACH) — Articolul 7 alineatul (2) și articolul 33 — Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită din compoziția articolelor — Obligații de notificare și de informare — Calculul pragului de 0,1 % din greutate]

(2015/C 363/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)

Pârât: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Dispozitivul

- 1) Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 366/2011 al Comisiei din 14 aprilie 2011, trebuie interpretat în sensul că, în scopul aplicării acestei dispoziții, fabricantului îi revine sarcina de a determina dacă o substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită identificată în conformitate cu articolul 59 alineatul (1) din acest regulament, cu modificările ulterioare, este prezentă într-o concentrație de peste 0,1 % din greutatea oricărui articol pe care îl produce, iar importatorului unui produs alcătuit din mai multe articole îi revine sarcina de a determina, pentru fiecare articol, dacă o astfel de substanță este prezentă într-o concentrație de peste 0,1 % din greutatea acestui articol.
- 2) Articolul 33 din Regulamentul nr. 1907/2006, cu modificările ulterioare, trebuie interpretat în sensul că, în scopul aplicării acestei dispoziții, furnizorul unui produs, alcătuit din unul sau din mai multe articole care conțin o substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită identificată potrivit articolului 59 alineatul (1) din acest regulament într-o concentrație de peste 0,1 % din greutate pentru fiecare articol, îi revine obligația de a informa beneficiarul și, la cerere, consumatorul cu privire la prezența acestei substanțe, comunicându-le, cel puțin, denumirea substanței în cauză.

(¹) JO C 142, 12.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 10 septembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Letonia

(Cauza C-151/14) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire —
Notari — Condiție de cetățenie — Articolul 51 TFUE — Asocierea la exercitarea autorității publice)

(2015/C 363/15)

Limba de procedură: letona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: I. Rubene și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Letonia (reprezentanți: D. Pelše, I. Kalniņš și K. Freimanis, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek și J. Vláčil, agenți), Ungaria (reprezentanți: M. Tátrai și M. Fehér, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar, Republica Letonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 TFUE.
- 2) Obligă Republica Letonia la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Cehă suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 4) Ungaria suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 159, 26.5.2014.